

У 80-річної жительки Синьова Галини Олексіївни Луцик спогади про свої дитячі роки пов'язані з жахливими часами масового голодомору. Дочка простих колгоспників з села Лаврики на Київщині пережила з рідними та односельцями всі страхіння відчаю біднос-

все життя мучилась каяттям за скоєне... А в сусідньому селі тоді траплялись випадки людоїдства...

Галина Олексіївна з усіх сил прагнула вивчитись на педагога і добилась свого: після закінчення школи і педучилища за направленням приїхала в наш район у 1940-му працювати вчи-

телькою в Синьові. Навчала грамоти не тільки дітей, а й 42 хлопців призовного віку.

В червні 1941-го Галина Луцик, вже заміжня, підви-

щувала свою кваліфікацію на курсах у Сарнах. З настанням війни пішки прийшла у Синів, але чоловіка вже забрали на фронт. Проте він пройшов всю війну і повернувся в 1945-му. А Галина Олексіївна після вигнання фашистів почала знову працювати у школі.

Не здавалась злигодням мужня жінка. За десятиліття вчительської праці сотні дітей навчила читати і писати. Став наш край їй рідним. Тут виростила і дала освіту трьом своїм дітям, діждала онуків і правнуків. Давно вже на пенсії. Галина Олексіївна любить читати казки найменшій правнучці. Та не любить згадувати часи свого дитинства, затьмарені страхіннями голодомору.

Надія РОМАНЧУК,
культпрацівник с. Синів.

Долі людські

Страхіння

на все життя

ті та голоду 30-х років минулого століття.

— У нашому селі не було що їсти, — згадує Галина Луцик. — Люди втамовували голод поїдаючи зілля, кору дерев, здохлих тварин... Діти і дорослі пухли від голоду, вмирили мученицькою смертю. Ще жахливіше було бачити, як у страшній безвиході люди наче звірили. Коли у сім'ї було багато дітей, то батьки давали їсти одному, а інших прирікали на голодну смерть. У знайомій жінки хлопчик випадково знайшов висівки проса і похапцем їх з'їв. Тоді вона так побила цього сина, що він перестав дихати. Вважаючи хлопчика мертвим, мати затягла його до лісу. А ввечері почувла, як він гукав із хащів: «Мамо, мамо!..». Озвіріла мати прийшла до сина і добила його. Згодом